

Byl jeden žoldněř a neměl co jíst,
Přátele ztratil v bezpočtu míst.
Seržant byl zlý a neměl ho rád,
Žoldněře přistih, když loupil a krad

Za trest mu věnoval deset ran holí,
To ho víc v srdci než na těle bolí.
Tak si vzal zbraň a zamířil pryč
Zmizel kdes v lesích, kam táhl ho chtíč

Za obzorem zní
bubny a dudy
a já bych chtěl utéct,
ale nevím kudy
blýská se a hřmí
obloha je šedá,
proč mám chcípnout za krále,
když mi najíst nedá

Toulal se po kraji, toulal se dal
Svobodu závidět moh mu i král.
Té se však nenajíš, o hladu jsi,
Tak začal přepadat okolní vsi.

Seržanta živí nenávist žhavá,
Žoldněři zběhlý, pozbyl jsi práva.
Dezertér prchá, po stopách jdou
Mnohdy však horší než on sam jsou.

Svobodný byl, a domů chtěl jít
Žoldněř má strach, co bude se dít.
Pak ho už mají, vystřelí do tmy,
a zoldněř vykřikne, oči se zatmí.

Dostali žoldněře, co měl jen hlad,
Poslušně v řadě měl radši stát.